

Sygn. akt IX W 2607/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie: Przewodniczący: SSR Joanna Sienicka

Protokolant: st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez udziału oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 28 IX i 9XI 2017 r. sprawy

R. Z.

s. W. i K. z domu Z.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że: w 6 lipca 2017 roku około godziny 21:23 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki R. o nr rej. (...) nie dostosował prędkości do warunków drogowych i najechał na poprzedzający pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), doprowadzając do uszkodzenia pojazdów i zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego R. Z. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do skrzyżowania i nie dostosował prędkości do istniejących warunków na drodze i na podstawie art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym skazuje go wymierzając na podstawie art. 86§1kw **karę 200 (dwieście) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 118 § 1i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto) zł** i opłatą w kwocie **30 (trzydzieści) zł** i wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie **680,19 (sześćset osiemdziesiąt 19/100) zł**.

Sygn. akt IX W 2607/17

UZASADNIENIE

R. Z. został obwiniony o to, że: w 6 lipca 2017 roku około godziny 21:23 w O. na ul. (...) kierując samochodem marki R. o nr rej. (...) nie dostosował prędkości do warunków drogowych i najechał na poprzedzający pojazd marki V. (...) o nr rej. (...), doprowadzając do uszkodzenia pojazdów i zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

Obwiniony mieszka w O. , prowadzi działalność gospodarczą, deklaruje osiągnięcie dochodu miesięcznego około (...), na utrzymaniu ma dziecko w wieku 14 lat, jest żonaty .

W dniu 6 lipca 2017 roku około godziny 21:23 obwiniony kierował pojazdem marki R. o nr rej. (...). Jechał sam, ul. (...) w kierunku ul (...). Zbliżał się do skrzyżowania o ruchu okrężnym z ul (...). Zamierzał przejechać je na wprost. Poruszał się z prędkością nie mniejszą niż 40km/h.

W tym czasie pokrzywdzony P. Z. (1) jechał ul (...) w kierunku ul (...) samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) wraz z żoną i dwojgiem dzieci w wieku 7 lat i 3 lata. W jego pojeździe zamontowane było urządzenie rejestrujące obraz na drodze przed pojazdem. Pokrzywdzony poruszał się z prędkością około 20km/h. Wjechał na skrzyżowanie o ruchu okrężnym. Skręcił w prawo w ul (...) zjeżdżając ze skrzyżowania. W tył jego pojazdu uderzył samochód, którym kierował obwiniony. Pojazdy zatrzymały się. Na miejsce zdarzenia wezwany został patrol policji. Funkcjonariusze policji – K. B. i L. O. dokonali oględzin obu pojazdów, sporządzili szkic miejsca zdarzenia.

Do zdarzenia doszło na drodze dwukierunkowej, w terenie zabudowanym. Skrzyżowanie o ruchu okrężnym ul (...) z E. P. nie ma sygnalizacji świetlnej, ograniczenie prędkości na tym odcinku wynosiło 40km/h. Wjazd na skrzyżowanie oznakowany był znakami pionowymi A-7 ustęp pierwszeństwa i C-12 ruch okrężny. Jezdnia była sucha, widoczność dobra.

W samochodzie R. o nr rej. (...) ujawniono uszkodzenia w postaci rozbitego reflektora z prawej strony z przodu i zerwanych zaczepów reflektora, pogiętego błotnika prawego z przodu z prawej strony, zarysowania lakieru zderzaka z przodu lewy róg. Natomiast w V. (...) o nr rej. (...) ujawniono pęknięty róg lewy zderzaka tylnego, pobite szkło lampy tylnej lewej, pogięty narożnik lewego rogu pokrywy bagażnika.

(d. notatka k 3, protokół oględzin k 4, 5, szkic k 6, nagranie k 10, 24, zdjęcia k 18- 20, 22, 23, 25, 42, 43, wydruk z (...) k 26, wyjaśnienia obwinionego, zeznania M. Z. i P. Z. k 47, opinia biegłego k 54-70, 74)

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż jechał ul (...) przez skrzyżowanie z E. P. na wprost. Widoczność była dobra, panował półmrok. Minął znak ustęp pierwszeństwa. Zauważył samochód pokrzywdzonego wyjeżdżający z ul (...). Widząc, iż pojazd ten nie zatrzymuje się nacisnął na hamulec. Jechał około 40km/h, a pokrzywdzony 10-20km/h. Hamował gwałtownie, ale zabrakło 1-1,5m. Według niego to on pierwszy wjechał na rondo. Był bardziej skupiony na lewej stronie. Skrzyżowanie to określił jako specyficzne. Widział jak samochód pokrzywdzonego wjeżdża na rondo. Przed rondem nie zatrzymał się. Oświadczył, iż nie zdążył użyć sygnału dźwiękowego.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przejaw przyjętej przez niego linii obrony zmierzającej do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Twierdzenia obwinionego pozostają w sprzeczności z zeznaniami świadków i opinią biegłego, z nagraniem k 10.

Z zeznań M. Z. (2) wynika, iż siedziała z przodu na miejscu pasażera i obserwowała drogę. Zbliżając się do ronda jej mąż zwolnił, jechali około 20km/h. Na skrzyżowaniu nie było innych pojazdów, nie widziała na nim także samochodu obwinionego kiedy wjeżdżali na rondo. Poczła silne uderzenie gdy pojazd był już wyprostowany.

P. z. zeznał, iż poruszał się ul (...) z prędkością 20-30km/h. Dojeżdżał do ronda, przed nim jechał inny pojazd musiał więc zwolnić. Upewnił się, iż na rondzie nie ma innych pojazdów. Oceniał, iż po lewej stronie znajdował się samochód w odległości 100-150m przed skrzyżowaniem. Wjechał na rondo, zjechał ze skrzyżowania. Gdy kończył zjazd z ronda poczuł silne uderzenie w tył pojazdu. Zjechał na prawa stronę i zatrzymał się. Obwiniony zapytał go czy go nie widział. Zaproponował obwinionemu by wymienili się polisami, ale nie proponował spisania oświadczenia.

Sąd podzielił zeznania świadków uznając je za logiczne i rzeczowe oraz znajdujące potwierdzenie w opinii biegłego i nagraniu k 10, a także w szkicu z miejsca zdarzenia i uszkodzeniach obu pojazdów, za wyjątkiem wskazanej przez P. Z. odległości w jakiej znajdował się pojazd obwinionego przed skrzyżowaniem w chwili gdy pokrzywdzony wjechał na nie. Ocena odległości dokonana przez P. Z. (1) nie znajduje uzasadnienia w opinii biegłego, który odległość tę określił na mniejszą, wynoszącą nie mniej niż 40m.

Zeznania świadków, w szczególności dotyczące wjazdu na skrzyżowanie samochodu V. (...) jako pierwszego oraz zderzenia z pojazdem R. w chwili gdy pokrzywdzony opuszczał już skrzyżowanie, wjeżdżał w ul (...), potwierdza nagranie pochodzące z pojazdu pokrzywdzonego. Widoczny jest na nim obraz ul (...), wjazd pojazdu w którym zamontowany jest rejestrator na skrzyżowanie, zjazd z niego i ruch pojazdu oraz krzyk kierowcy świadczący o uderzeniu w niego przez inny pojazd. W 8 sekundzie nagrania, gdy pojazd V. (...) zbliża się do skrzyżowania o ruchu okrężnym widoczna jest lewa strona drogi i dojazd do skrzyżowania ul (...). Pojazd obwinionego nie został zarejestrowany na tym nagraniu. Podobnie w sekundzie 9 i 10 nagrania. W 11 sekundzie nagrania pojazd pokrzywdzonego wjeżdża na skrzyżowanie. Samochód obwinionego nadal nie jest widoczny w polu kamery, która w tym czasie obejmuje wjazd na skrzyżowanie także od strony ul (...). W 15 sekundzie widoczny jest ruch oraz nagrany jest krzyk kierowcy pojazdu świadczący o zderzeniu.

Biegły z zakresu ruchu drogowego ustalił, iż do zderzenia pojazdów doszło gdy V. (...) znajdował się już poza skrzyżowaniem o ruchu okrężnym, na odcinku jezdni ul (...) w pozycji zbliżonej do równoległej do betonowej belki –prawej krawędzi jezdni, a samochód R. poruszał się po torze ruchu zbliżanym do równoległego do osi samochodu V. (...). V. poruszał się z prędkością około 20km/h, zaś R. z prędkością nie mniejszą niż 40km/h. Do bezpośredniego kontaktu pojazdów doszło przodem samochodu R., jego prawej strony, z tyłem, lewą stroną, V. (...). Bezpośrednią przyczyną zderzenia było niedostosowanie techniki i taktyki jazdy, w tym prędkości przez kierującego samochodem R. do zaistniałej sytuacji na drodze – ukształtowania ronda i wjeżdżającego wcześniej na skrzyżowanie samochodu V. (...), pojazdu obiektywnie widocznego. W chwili podjęcia manewru obronnego hamowania przez kierującego samochodem R., pojazd ten znajdował się w odległości około 16,4m od miejsca zderzenia i był jeszcze przed wjazdem na rondo. Do zderzenia pojazdów doszło już na prostym odcinku drogi wjazdu w ul (...). Z opinii biegłego wynika zatem, iż gdy V. (...) znajdował się od w pierwszej fazie wjazdu na prosty odcinek ul (...), opuszczając skrzyżowanie, kierujący samochodem R. wjeżdżając na skrzyżowanie wykonał manewr hamowania. Charakter i umiejscowienie uszkodzeń pojazdów korespondują ze sobą, co do wzajemnego usytuowania. Takie uszkodzenia powstają gdy osie wzdłużne pojazdów nie są od siebie odchylone, a jedynie przesunięte względem siebie, pojazdy poruszają się po prostych torach ruchu, nie po krzywiźnie. W chwili powstania zagrożenia i rozpoczęcia manewru hamowania samochód R. znajdował się od miejsca zdarzenia z samochodem V. (...) w odległości 16,4m. Czas trwania manewru hamowania w/w pojeździe wynosił 2,38s. W chwili rozpoczęcia opisanego manewru przez kierującego samochodem R., pojazd V. (...) znajdował się już na skrzyżowaniu. Biegły uznał, iż materiał dowodowy nie daje podstaw do stwierdzenia, iż kierujący samochodem V. (...) stosowaną techniką jazdy przyczynił się do zaistnienia zderzenia.

Sąd podzielił wniosek opinii biegłego uznając, iż poparte zostały rzeczową i logiczną argumentacją. Znajdują one uzasadnienie w szkicu z miejsca zdarzenia, zeznaniach świadków, uszkodzeniach pojazdów, nagraniu z pojazdu pokrzywdzonego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał R. Z. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż obwiniony nie zachował szczególnej ostrożności podczas zbliżania się do skrzyżowania i nie dostosował prędkości do istniejących warunków na drodze.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia określonego w art 86 § 1 kw w zw. z art. 19 ust. 1 Ustawy Prawo o ruchu drogowym

Art. 19 ust 1 prawa o ruchu drogowym stanowi, iż kierujący winien jechać z prędkością zapewniającą panowanie nad pojazdem, z uwzględnieniem warunków w jakich ruch się odbywa, rzeźby terenu, staniu i widoczności drogi, stanu pojazdu, warunków atmosferycznych, natężenia ruchu. Prędkość pojazdu powinna zapewniać kierującemu panowanie nad pojazdem w konkretnych warunkach drogowych, oznacza to zapewnienie możliwości reagowania na zmieniające się warunki na drodze aby nie zakłócać ruchu innym pojazdom i zapewnić bezpieczeństwo uczestnikom ruchu. Prędkość bezpieczna jest pojęciem relatywnym; ogólnym jej kryterium jest to, aby kierujący pojazdem w danych warunkach panował nad pojazdem i był w stanie zatrzymać go przed przeszkodą, której napotkanie na drodze można i należy przewidzieć-wyrok SN z 29 04 1998r V KKN 1176/97. Prędkość bezpieczna nie jest tożsama z prędkością administracyjnie dozwoloną na danym odcinku drogi. Zachowanie prędkości dozwolonej administracyjnie nie może

samo przez się świadczyć o tym, że kierowca zachował prędkość bezpieczną. Na drodze mogą bowiem panować warunki przemawiające za uznaniem, iż nawet prędkość znacznie mniejsza od dozwolonej administracyjnie nie będzie zapewniała panowania nad pojazdem –por wyrok SN z 25 05 1995r (...) 52/95, wyrok SN z 16 01 2002r (...) 38/98. Ograniczenia prędkości wynikające z ustawy lub znaków drogowych nie zwalniają kierowcy od obowiązku dokonania własnej oceny prędkości pod kątem dostosowania jej do własnych umiejętności, natężenia ruchu, sytuacji na drodze.

Zgodnie z art. 25 prawa o ruchu drogowym kierujący pojazdem zbliżając się do skrzyżowania jest obowiązany do zachowania szczególnej ostrożności . Polega ona na zwiększonej obserwacji drogi , zmniejszenie prędkości do takiej która pozwoli na przepuszczenie pojazdu korzystającego z pierwszeństwa , a nawet zatrzymanie pojazdu jeśli okaże się to konieczne .

Przedmiotowe skrzyżowanie jest skrzyżowaniem o ruchu okrężnym, znakowym znakiem A-7 i C-12. , co oznacza pierwszeństwa kierującego znajdującemu się na skrzyżowaniu przed kierującym wjeżdżającym na to skrzyżowanie.

Zgromadzony materiał dowodowy, w tym szkic z miejsca zdarzenia i nagranie z pojazdu pokrzywdzonego, zeznania świadków, opinia biegłego jednoznacznie wskazują na to, iż jako pierwszy na skrzyżowanie wjechał samochód V (...), a do kontaktu pojazdów doszło gdy zjechał on ze skrzyżowania w ul (...). Obwiniony zobowiązany był zatem , zgodnie z istniejącym oznakowaniem do ustąpienia mu pierwszeństwa. Winien była także zachować szczególną ostrożność przy zbliżaniu się do skrzyżowania i dostosować prędkość do istniejących warunków ruchu, w tym ukształtowania drogi., natężenia ruchu. Pomędzy pojazdami istniała znaczna różnica prędkości.

W świetle wskazanych wyżej okoliczności i faktu naruszenia przez obwinionego jednej z podstawowych zasad ruchu drogowego Sąd orzekł wobec obwinionego karę grzywny w wysokości 200 złotych. Orzeczonej kary, w ocenie Sądu, jest współmierna do stopnia zawinienia obwinionego i społecznej szkodliwości zarzucanego mu czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Na podstawie art. 118 § 1i 3 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i opłatą w kwocie 30 zł i wydatkami związanymi z wydaniem opinii przez biegłego w kwocie 680,19 zł .